

ражка какъ ѿнъа дѣцѧ са сѹчи те мейни
 сынове, и ѿшёше да имъ се гаїи, но нѣмаше врѣме,
 защото дѣцѧ та ѿдоха да готватъ трапеза та-
 но въ оутрѣшный дѣнь ѿна ѿиде да ги види, и
 не намеривши ги, поющі Господарю ихъ бѣше ги пра-
 чилъ нѣгдѣ, проглѣдна на Плакида и аѣс като
 да го позна, но паки не смѣаше да мѣ ѿ-
 крие гаїно, токмо мѣ каза: Господарю моему,
 молимъ ти се, дай слышаніе на мойте слова, азъ
 самъ рдомъ иду въ Римъ, и твѣка мѣ добѣдоха на
 плачъ, но направи една милость и водимъ тамъ
 по твѣа слова се воспознаха, и св. Еус: ѿ радость
 викна велегласи: слава тебѣ Боже моемъ, слава
 тебѣ. Подиръ го попыта, азъ са ни дѣцѧ та Го-
 сподарю моему; ѿнъ и каза плачущъ: всичките мѣ
 приключенија и какъ дѣцѧ та ги избѣдоха вѣроватъ
 аженя та мѣ рече: даждь слава Богу, Господарю
 моему, защо дѣцѧ та ни живи са, и ето слѹжватъ
 у теке. азъ вчера ги чухъ какъ всѣкој сикаザъ поб-
 вѣста мѣ и се воспознаха чи са братя: и ако не
 вѣрватъ, призови ги и испытай самъ. тогдѣ ги
 призва св. Еус: и имъ рече: юноши, кажите ми
 ѿ гдѣ сте вы; и начна по голему който по гаси
 помнеше, да казъва страданіе то мѣ: и тако
 оутѣриха се какъ твѣа сѹчи те имъ са дѣцѧ та,
 и се возрадоваха вѣзмѣри со съвѣтъ всички те бояни.
 а св. Еус: викна. Благодарю та Господи Боже моемъ,
 шо не ме ѿстави до конца во искушеније, но ми
 даде оутѣшенїе во скорбы ти ми, славимъ ти Боже
 защо каквото ми предсказа, така и направи. сега,
 когато видохъ жена та и дѣцѧ та си, вземи дѣ-
 ша та ми. Потомъ като избѣриха всички те ра-
 боти тамъ, трагнаха да се возрататъ въ Римъ:
 но слѹчи се и оумре царь Траянъ, и въ негобо то
 място во царїсѧ Адрианъ, конто є въздиналъ
 градъ Бадренъ. Сей Адрианъ бѣше ѹдолопоклонникъ,